

Autorka si vybrala nepochybně zajímavé téma na pomezí dějin vědy, resp. vědecké organizace a gendre studies, zařadila je navíc do historie česko-německého „stýkání a potýkání“.

Práci rozčlenila logicky do kapitol věnovaných metodologii a historickému úvodu (Teoretické ukotvení a historické souvislosti), dále popsala strukturu vědecké základny v době okupace (Sít' vědeckých institucí české vědy v době druhé světové války). Tato kapitola je pojata širě, zahrnuje i některé vědecké spolky. Na tomto místě bych autorce dala k diskusi odůvodnění výběru českého Sdružení vysokoškolsky vzdělaných žen a německý přírodovědný spolek „Lotos“, které se co do struktury i náplně činnosti výrazně lišily. V techtu o Krřálovské české společnosti nauk se vloudila chyba (s. 43) – autorka tvrdí, že v období mezi válkami nebyli do KČSN již voleni němečtí členové, přitom sama v poznámce zmiňuje, že do roku 1945 vždy několik vědců – v polovině 30. let byli do KČSN zvoleni někteří přední němečtí historikové, mezi nimi i Josef Pfitzner, o němž se autorka zmiňuje jako o jednom s „posuzovatelů“ českých vědeckých pracovníků. V případě velmi zajímavého citovaného dokumentu z fondu SVVŽ (s. 70) by bylo na místě zmínit, že se jednalo o tzv. druhou republiku. Ukončení činnosti spolku v roce 1950 zcela jistě souvisí s přijetím nového spolkového zákona, který „reorganizoval“ celou spolkovou základnu v Československu v intencích roku 1948. Pro zkoumání podílu žen v jednotlivých spolcích bych doporučila publikaci „Pražské spolky“, která zahrnuje všechny spolky evidované v Praze ve spolkovém katastru a lze podle nich hledat ve spolkovém katastru v Archivu hl.m. Prahy. Za zmínku by stálo, že nejvíce se sdružovaly učitelky.

Jádro práce tvoří nepochybně kapitoly 4 a 5, kde se autorka věnuje jednotlivým ženským osudům, v exkurzích pak zachycuje vztah vědkyň k mateřství. Právě zde vidím největší přínos předkládané studie. Mikrosondy do profesního i soukromého života Jiřiny Popelové, Albíny Dratvové, Milady Paulové a Elišky Vozábové pokládám za velice zdařilé. Velice zajímavé je podkapitola 7.4. Vědkyně nebo manželka? Fenomén neviditelných žen, která by stála za rozpracování do větší samostatné studie. V případě řady vědců nebo „vědeckých manželství“ lze sledovat založení „vědeckého rodu“. To už je ovšem úkol do budoucna.

Práci doporučuji k obhajobě.

Doc. PhDr. Alena Míšková, PhD.

Západočeská universita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra filozofie

Kepi poules o nigin'om.

Jan